

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til at afvente virkningen af allerede planlagte og iværksatte miljøkrav over for landbruget, før behovet for eventuelt nye krav vurderes, pålægger Folketinget regeringen at tage initiativer, der kan lette erhvervets omstilling til tidens krav, herunder omstilling til et udvidet EU og til en friere verdenshandel med færre subsidier til fødevarerproduktionen ved

- at sænke erhvervets omkostninger,
- at forenkle landbrugets administrative regelsæt,
- at støtte landbrugets egne initiativer om »Godt landmandsskab År 2000« og
- at redegøre for konsekvenserne af EU's nitratdirektiv.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 51).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne stille Venstres ordfører to spørgsmål på baggrund af talen her.

Det første spørgsmål er, om denne tale betyder, at Venstre nu forlader målsætningen om en halvering af kvælstofudvaskningen. Det er jo vigtigt at få at vide. Jeg mener, der må gives et klart svar, og der kan kun svares ja eller nej, synes jeg. For det var jo på trods af mange uenigheder – vi har jo haft en lang diskussion om det her, en årelang diskussion – og derfor er det jo et spørgsmål, om Venstre nu løber fra det, man bandt sig til i Udvalget for et Bæredygtigt Landbrug. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål går på, om det er en rigtig opsummering af dagsordensforslaget fra Venstre, De Konservative, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, jeg nu giver: Der står, at man ingenting skal gøre i forhold til miljøet, men landbruget skal have nogle flere penge. Er det opsummeringen af så mange partiers fælles indsats i dag, hvor vi skal diskutere noget, som alle, også miljøordførerne for de pågældende partier, siger er et stort problem, nemlig kvælstofudvaskningen? Er det opsummeringen, at vi skal afvente, og at landbruget skal have flere penge,

oven i købet i en situation, hvor det går så godt for dansk landbrug, som jeg i hvert fald ikke har oplevet det i utrolig mange år, mens jeg har sidet herinde, og hvor man også får de meldinger fra landbrugets egne folk, at det går godt? Hvad i alverden er ideen?

Jeg kan slutte af med at efterlyse et par personer. Jeg synes, det havde været interessant, om de to ordførere, vi havde tidligere på dagen fra Venstre og De Konservative, havde været her nu. Da talte fru Hanne Severinsen og hr. Langkilde varmt for, at vi var forpligtet i vores del af verden til at bruge mange kræfter på at nedbringe forureningen. Nu foreslås en dagsorden om, at vi skal afvente, og i stedet for at gøre noget ved forureningen skal landbruget have flere penge.

(Kort bemærkning).

Christian Mejhdahl (V):

Hr. Steen Gade spørger, om Venstre forlader målsætningen, ja eller nej.

Vi står ved det, som vi har besluttet tidligere. Det, jeg har sagt her, er, at når man efter så mange års forløb med så store indsatser kun er nået til en 7 pct.s reduktion målt ved rodzonen, så kan man med rette stille det spørgsmål, om den målsætning, som man i sin tid fastsatte, som var en politisk målsætning, overhovedet er realistisk. Jeg tror endda, det er hr. Steen Gade, der på et tidspunkt har sagt, at det var et pædagogisk tal, og at det pædagogiske måske var et vægtigt element i den talstørrelse, der blev sat.

Men vi er samtidig af den opfattelse, at hvis vi motiverer landbruget og gennemfører de ting, der er besluttet, vil vi også nå langt i forhold til den målsætning, der er opstillet. Jeg kan stadig væk have min tvivl om, om den kan nås fuldt ud, uden at produktionen skal sættes ned, og om vi er villige til at tage det ansvar at sætte produktionen ned med de beskæftigelsesmæssige effekter, som det har til følge. Jeg er såmænd ikke sikker på, at regeringen er parat til det, i hvert fald ikke til at erklære det.

Så spørger hr. Steen Gade, om dagsordenen er rigtigt fortolket, når der ingenting er til miljøet, mens landbruget skal have flere penge. Nej, det er ikke en rigtig fortolkning. Der er fortsat noget til miljøet i de beslutninger, der er truffet. De sidste udnyttelsesprocenter er jo ikke set endnu. De udmøntes først i 1997 efter det, der er besluttet i 1991. Dagsordenen siger jo også, at vi får færre subsidier til fødevarerproduktionen, og dér er det vort mål, at vi, i takt med at subsidier-